

THE LIGHT OF THE ETERNAL PEOPLE
Presented by Rabbi Shmuel Irons

Series I Lecture #8

A LIGHT UNTO THE NATIONS
BUSINESS ETHICS IN A GENTILE SOCIETY

I. Light unto the Nations

A.

הוא היה אומר חביב אדם שנברא בצלם . חבה יתרה נודעת לו שנברא בצלם שנאמר: כי בצלם אלקים עשה את האדם. חביבין ישראל שנקראו בנים למקום חבה יתרה נודעת להם שנקראו בנים למקום שנאמר בנים אתם לד' אלקיכם. חביבין ישראל שנתן להם כלי חמדה חבה יתרה נודעת להם שנתן להם כלי חמדה שנאמר כי לקח טוב נתתי לכם תורתני אל תעזבו. אבות ג'יח

He used to say: Beloved is man, for he was created in G-d's image; it is indicative of a greater love that it was made known to him that he was created in G-d's image, as it is said: 'For in the image of G-d He made man.' Beloved are the people Israel, for they are described as children of the Omnipresent; it is indicative of a greater love that it was made known to them that they are described as children of the Omnipresent, as it is said: 'You are children of Hashem Your G-d.' Beloved are the people Israel, for a cherished utensil was given to them; it is indicative of a greater love that it was made known to them that they were given a cherished utensil, as it is said: 'For I have given you a good teaching; do not forsake My Torah.' **Avos 3:18**

B.

ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל. שמות יט:

And ye shall be unto me a kingdom of priests, and an holy nation. These are the words which thou shalt speak unto the children of Israel. **Exodus 19:6**

C.

שמע ישראל ד' אלקנו ד' אחד. דברים ו:ד

Hear, O Israel: Hashem is our G-d, Hashem the One and Only. **Deuteronomy 6:1**

D.

אני ד' קראתיך בצדק ואחזק בידך ואצרך ואתנך לברית עם לאור גוים. ישעיה מב:

I, the L-rd have called thee in righteousness, and will hold thine hand, and will keep thee, and give thee for a covenant of the people, for a light of the nations. **Isaiah 42:6**

E.

והי' באחרית הימים נכון יהיה הר בית ד' בראש ההרים ונשא מגבעות ונהרו אליו כל הגוים. והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר ד' אל בית אלקי יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא תורה ודבר ד' מירושלם. ישעיה ב:ב-ג

And it shall come to pass in the last days, that the mountain of the L-rd's house shall be established in the top of the mountains, and shall be exalted above the hills; and all nations shall flow unto it. And many people shall go and say, Come ye, and let us go up to the mountain of the L-rd, to the house of the G-d of Jacob; and he will teach us of his ways, and we will walk in his paths: for out of Zion shall go forth the law, and the word of the L-rd from Jerusalem. **Isaiah 2:2-3**

F.

וכל בני בשר יקראו בשמך. תפלת עלינו

Then all humanity will call upon Your Name. **The Aleyenu Prayer**

II. The Secluded Nation

A.

כי מראש צרים אראנו ומגבעות אשורנו הן עם לבדד ישכן ובגוים לא יתחשב. במדבר כג:ט

For from the top of the rocks I see him, and from the hills I behold him; lo, it is a people that dwelleth alone and is not reckoned among the nations. **Numbers 23:9**

B.

ד' בדד ינחנו ואין עמו קל נכר. דברים לב:יב

So the L-rd alone did lead him, and there was no strange god with him. **Deuteronomy 32:12**

C.

ונתנם ד' אלקיך לפניך והכיתם החרם תחרים אתם לא תכרת להם ברית ולא תחנם. ולא תתחתן בם בתן לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך. דברים ז:ב-ג

And when the L-rd thy G-d shall deliver them before thee; thou shalt smite them, and utterly destroy them; thou shalt make no covenant with them, nor shew mercy unto them; Neither shalt thou make marriages with them; thy daughter thou shalt not give unto his son, nor his daughter shalt thou take unto thy son. **Deuteronomy 7:2-3**

D.

גזירה שמא ילמד ממעשיו. ערובין סב.

Legislation was enacted to discourage dwelling amongst Gentiles lest the Jews imitate their life style. **Eruvin 62a**

E.

ואתם הדבקים בד' אלקיכם חיים כולכם היום וכי אפשר לדבוק בשכינה והכתיב כי ד' אלקיך אש אוכלה אלא כל המשיא בתו לתלמיד חכם והעושה פרקמטיא לתלמידי חכמים והמהנה תלמידי חכמים מנכסיו מעלה עליו הכתוב כאילו מדבק בשכינה כיוצא בדבר אתה אומר לאהבה את ד' אלקיך ולדבקה בו וכי אפשר לאדם לידבק בשכינה אלא כל המשיא בתו לתלמיד חכם והעושה פרקמטיא לתלמידי חכמים והמהנה תלמידי חכמים מנכסיו מעלה עליו הכתוב כאילו מדבק בשכינה. כתובות קיא:

'But ye that did cleave unto the L-rd your G-d are alive every one of you this day'; now is it possible to cleave to the Divine presence concerning which it is written in Scripture, 'For the L-rd thy G-d is a devouring fire?' But the meaning is this: Any man who marries his daughter to a scholar, or carries on a trade on behalf of scholars, or benefits scholars from his estate is regarded by Scripture as if he had cleaved to the Divine presence. Similarly you read in Scripture, 'To love the L-rd thy G-d, (to hearken to His voice) and to cleave unto Him.' Is it possible for a human being to cleave unto the Divine presence? But (what was meant is this:) Any man who marries his daughter to a scholar, or carries on a trade for scholars, or benefits scholars from his estate is regarded by Scripture as if he had cleaved to the Divine presence. **Kesubos 111b**

III. Kingdom of Priests

A.

עמים הר יקראו שם יזבחו זבחי צדק כי שפע ימים יינקו ושפני טמוני חול. דברים לג:יט

They shall call the people unto the mountain; there they shall offer sacrifices of righteousness; for they shall suck of the abundance of the seas, and of treasures hid in the sand. **Deuteronomy 33:19**

B.

וייראו האנשים יראה גדולה את ד' ויזבחו זבח לד' וידרו נדרים. יונה א:טז

Then the men feared the L-rd exceedingly, and offered a sacrifice unto the L-rd, and made vows. **Jonah 1:16**

C.

אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן מוטב שתעקר אות אחת מן התורה ואל יתחלל שם שמים בפרהסיא ותקח רצפה בת איה את השק ותטהו לה אל הצור מתחלת קציר עד נתך מים עליהם מן השמים ולא נתנה עוף השמים לנוח עליהם יומם וחית השדה לילה והא כתיב לא תלין נבלתו על העץ אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יהוודק מוטב שתעקר אות אחת מן התורה ויתקדש שם שמים בפרהסיא שהיו עוברים ושבים אומרים מה טיבן של אלו הללו בני מלכים הם ומה עשו פשטו ידיהם בגרים גרורים אמרו אין לך אומה שראויה להדבק בה כזו ומה בני מלכים כך בני הדיוטות על אחת כמה וכמה ומה גרים גרורים כך ישראל על אחת כמה וכמה מיד נתוספו על ישראל מאה וחמשים אלף שנאמר ויהי לשלמה שבעים אלף נושא סבל ושמונים אלף חוצב בהר ודלמא ישראל הוו לא סלקא דעתך דכתיב ומבני ישראל לא נתן שלמה עבד ודלמא דוגזר בעלמא אלא מהכא יספר שלמה כל האנשים הגרים אשר בארץ ישראל וגו' וימצאו מאה וחמשים אלף וגו' ויעש מהם שבעים אלף (נושא) סבל ושמונים אלף חוצב בהר ונתינים. יומא עט.

Rabbi Yochanan replied in the name of Rabbi Shimon ben Yehozadak: It is proper that a letter be rooted out of the Torah so that thereby the heavenly name shall be publicly hallowed. For passers-by were enquiring, 'What kind of men are these?' 'These are royal princes'. 'And what have they done?' 'They laid their hands upon unattached strangers'. Then they exclaimed, 'There is no nation in existence which one ought to join as much as this one. If the punishment of royal princes was so great, how much more that of common men; and if such was the justice done for unattached proselytes, how much more so for Israelites.'

A hundred and fifty thousand men immediately joined Israel as it is said, 'And Solomon had three score and ten thousand that bore burdens, and fourscore thousand that were hewers in the mountain.' Might not these have been Israelites? This cannot be assumed, for it is written, 'But of the children of Israel did Solomon make no bondservants.' But that might have represented mere public service. The deduction, however, is made from the following: 'And Solomon numbered all the strangers that were in the Land of Israel, etc. And they were found a hundred and fifty thousand etc. And he set threescore and ten thousand of them to bear burdens, and fourscore thousand to be hewers in the mountains.' **Yevomos 79a**

D.

שמעון בן שטח הוה עסיק בהדא כיתנא אמרין ליה תלמידוי ר' ארפי מינך ואנן זבנון לך חדא חמר ולית את לעי סונין. ואזלון זבנון ליה חדא חמר מחר סירקאי ותלי ביה חדא מרגלי. אתון לגביה אמרין ליה מן כדון לית את צריך לעי תובן. אמר לון למה אמרין ליה זבנינן לך חד חמר מחד סירקיי ותלי ביה חדא מרגלי. אמר לון וידע בה מרה אמרין ליה לא א"ל לון איזל חזר. לא כן אמר רב הונא ביבי בר גוזלון בשם רב התיבון קומי רבי אפילו כמאן דמר גזילו של עכו"ם אסור כל עמא מודיי שאבידתו מותרת. מה אתון סברין שמעון בן שטח ברברין הוה. בעי הוה שמעון בן שטח משמע בריך אלהון דיהודאי מאגר כל הדין עלמא. תלמוד ירושלמי בבא מציעא ב:ה

IV. Private Property

A.

כל הגונב אפילו שוה פרוטה עובר על לאו דלא תגנובו וחייב לשלם אחד הגונב ממון ישראל ואחד הגונב ממון של עכו"ם. שולחן ערוך חשן משפט שמח:ב

Any who steals the smallest amount even the equivalent of a "pruta" (the smallest copper coin) violates the prohibition "Thou shalt not steal". It makes no difference if the money belongs to a Jew or Gentile. **Shulchan Aruch Choshen Mishpat 348:2**

B.

מי איכא מידי דלישראל שרי ולעובד כוכבים אסור. חולין לג.

Is there anything which is permitted to an Israelite and forbidden to a Gentile. **Chulin 33a**

C.

אמר רב הונא מנין לגזל הכנעני שהוא אסור שנאמר ואכלת את כל העמים אשר ד' אלקיך נותן לך בזמן שהן מסורים בידך ולא בזמן שאינם מסורין בידך אבידתו מותרת דאמר רב חמא בר גורי' אמר רב מנין לאבידת הכנעני שהיא מותרת שנאמר לכל אבדת אחיך לאחיך אתה מחזיר ואי אתה מחזיר לכנעני ואימא הני מילי היכא דלא אתי לידיה דלא מחייב לאהדורי בתרה אבל היכא דאתי לידיה אימא ליהדרא אמר רבינא ומצאתה דאתאי לידיה משמע. תניא ר' פנחס בן יאיר אומר במקום שיש חילול השם אפי' אבידתו אסור אמר שמואל טעותו מותרת כי הא דשמואל זבן מכותי לקנא דדהבא במר דפרזלא בד' זוזי ואבלע ליה חד זוזא. בבא קמא קיג:

Rav Huna said: Whence do we learn that the robbery of a heathen is prohibited? Because it says: 'And thou shalt consume all the peoples that the L-rd thy G-d shall deliver unto thee'. Only in the time (of war) when they were delivered in thy hands this is permitted, whereas this is not so in the time (of peace) when they are not delivered in thy hand. His lost article is permissible, for Rav Hama bar Guria said that Rav stated: Whence can we learn that the lost article of a heathen is permissible? Because it says: 'And with all lost things of thy brother's'; it is to your brother that you make restoration, but you need not make restoration to a heathen. But why not say that this applies only where the lost article has not yet come into the possession of the finder, in which case he is under no obligation to look round for it, whereas if it had already entered his possession, why not say that he should return it. Said Ravina: 'And thou hast found it' surely implies that the lost article has already come into his possession.

It was taught: Rabbi Pinchas ben Yair said that where there was a danger of causing a profanation of the Name, even the retaining of a lost article of a heathen is a crime. Shmuel said: It is permissible, however, to benefit by his mistake as in the case when Shmuel once bought of a heathen a golden bowl under the assumption of it being of copper for four zuz and also left him minus one zuz. **Bava Kama 113b**

D.

ותמלא הארץ חמס. בראשית ו:יא

And the world was filled with violence (robbery). **Genesis 6:11**

E.

המחזיר אבדה לכותי עליו הכתוב אומר למען ספות הרוה את הצמאה לא יאבה ד' סלוח לו.
סנהדרין עו:

He who returns a lost object to a Cuthean, - concerning him does Scripture say, "To add drunkenness to thirst: The L-rd will not spare him." (Deuteronomy 29:18) **Sanhedrin 76b**

F.

אסור לגנוב דעת הבריות אפילו דעת הנכרי. חולין צד.

It is forbidden to deceive people even Gentiles. **Chulin 94a**

V. The Ways of Peace

A.

מרבה שלום עם אחיו ועם קרוביו ועם כל אדם ואפילו נכרי בשוק כדי שיהא אהוב למעלה
ונחמד למטה ויהא מקובל על המבריות. אמרו עליו על רבן יוחנן בן זכאי שלא הקדימו אדם
שלום מעולם ואפילו נכרי בשוק. ברכות יז.

One should always strive to be on the best terms with his brethren and his relatives and with all men and even with the heathen in the street, in order that he may be beloved above and well-liked below and be acceptable to his fellow creatures. It was related of Rabbi Yochanon ben Zakkai that no man ever gave him greeting first, even a heathen in the street. **Berachos 17a**

B.

אפילו העכו"ם צוו חכמים לבקר חוליהם ולקבור מתייהם עם מתי ישראל ולפרנס ענייהם
בכלל עניי ישראל מפני דרכי שלום. הרי נאמר טוב ד' לכל ורחמיו על כל מעשיו ונאמר
דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום. רמב"ם משנה תורה הלכות מלכים י:יב

Even regarding heathens, the Sages commanded us to visit their sick, bury their dead together with the Jewish dead and to support their poor together with the Jewish poor in order to promote the ways of peace. Behold it is stated in Scripture, "G-d is good to all and His compassion is on His works." (Psalms 145:9) It is also stated in Scripture, "Its ways are the ways of pleasantness and all Its paths are peace." (Proverbs 3:17) **Rambam Mishneh Torah, Hilchos Melachim 10:12**